

РЕШЕНИЕ

№ 5682

гр. София, 21.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **4636** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ю. Н. С. срещу решение от 04.02.2020 г. по НАХД № 19241/2018 г. по описа на СРС, НО, 103 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 5410/15.10.2018 г., издадено от началник отдел „Контрол по РПМ“, дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“, Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000 лв. на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1 б „а“ от ЗП.

В касационната жалба се изложени доводи за незаконосъобразност и неправилност на постановеното от СРС решение. Твърди се, че същото е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон и не са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Моли се оспореното решение да бъде отменено като бъде отменено и издаденото НП.

В съдебно заседание, касаторът, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез юрк. Н., оспорва касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, II касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл.211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на инстанционен контрол по чл. 208 от АПК съдебно решение и е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 18.09.2018 г. в 11.30 ч. на път I-8 в [населено място], по Софийски околоръстен път в посока Чепинци – К., жалбоподателят Ю. С. управлявал и осъществявал движение на ППС /МПС/ с четири оси, с две управляеми оси марка „Волво“, модел „ФМ12420“ с рег. [рег.номер на МПС] . На около 200 м. преди пътен възел - Софийски околоръстен път и [улица]управляваното от жалбоподателя С. МПС марка „Волво“ било спряно за проверка от свидетелите Д. Г. и Д. Дафинов, които изпълнявали служебните си задължения като инспектори в отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, като осъществявали контрол на извънгабаритни или тежки пътни превозни средства, движещи се по републиканската пътна мрежа в цялата страна. При проверката било установено, че същото превозва пясък, като поискали от водача да им представи кантарна бележка. От същата било видно, че МПС-то е претоварвано над допустимите норми. С оглед на изясняване на това обстоятелство, на управляваното от жалбоподателя МПС било извършено измерване с ролетка 1301/18 на разстоянието между осите, което било 1,40 м. и измерване на натоварването на осите на двойната задвижваща ос – на 3-та и 4-та ос на ППС, с техническо средство електрона везна DFW-KR № 118845. При измерването било констатирано претоварване на трета и четвърта ос на ППС, като натоварването на същите сумарно следвало да бъде 19 тона, съгласно изискванията на чл. 7, ал.1, т. 5, б. „в“ от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ, а натоварването на посочените оси било 26.060 тона, т.е над 30 процента над допустимата норма.

Прието е, че водачът е осъществил движение на извънгабаритно пътно превозно средство по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ без разрешение (разрешително или квитанция за платена държавна такса), издадено по реда на раздел IV на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ, с което е нарушил чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата, във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ, за което е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 0006198 от 18.09.2018 г.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 5410/15.10.2018 г.

Фактическата обстановка СРС е установил, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Както правилно е приел СРС, съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи

при спазване на процесуалните правила.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че АУАН и НП не съдържат точно описание на установеното нарушение, съобразно изискването на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В същите е посочена дата и място на извършване на нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено, поради което касационният състав приема, че не е нарушено правото на защита на наказаното лице.

Съгласно чл. 26, ал. 2, т. 1, б „а“ от ЗП, за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява движението на извънгабаритни или тежки ППС в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия. В случая е установено, че при измерването било констатирано претоварване на трета и четвърта ос на ППС, като натоварването на същите сумарно следвало да бъде 19 тона, съгласно изискванията на чл. 7, ал.1, т. 5, б. „в“ от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ, а натоварването на посочените оси било 26.060 тона, т.е над 30 процента над допустимата норма. За движението на ППС е следвало да има издадено разрешително, което не е било налице към момента на извършването на проверката, поради което установеното нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1 б „а“ от ЗП е безспорно.

Според разпоредбата на чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП, наказват се с глоба от 1000 до 5000 лв., ако деянието не представлява престъпление, физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви "в" и "г", т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41 или които извършат или наредят да бъде извършено движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. Определената санкция е в законоустановения минимум от 1 000 лв., поради което същата не може да бъде намалена.

Въз основа на изложеното, касационната жалба е неоснователна. Обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Като съобрази горното и на основание чл. 221, ал. , предл. 1 от АПК, във вр. чл.63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 04.02.2020 г. по НАХД № 19241/2018 г. по описа на СРС, НО, 103 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 5410/15.10.2018 г., издадено от началник отдел „Контрол по РПМ“, дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“, Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на Ю. Н. С. е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000 лв. на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП за нарушение на чл. 26, ал.2, т. 1 б „а“ от ЗП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: